

Резултати Одачког хаику фестивала 2012.

НАГРАЂЕНИ ЦИКЛУС
Борисав Трајковић, Сомбор

I НАГРАДА

Милијан Деспотовић, Пожега

II НАГРАДА
Александар Обровски, Нови Сад

III НАГРАДА

Boris Nazansky, Загреб

ЗА ВИШЕ ИНФОРМАЦИЈА КЛИКНИТЕ НА [Прочитај више](#)

Реч уредника

Садашњост је извор и суштина хаикуа, што значи да је сваки тренутак нашег живота подједнако важан, јер у себи носи клицу вечности. То је могуће разумети само ако смо спремни да пажљиво посматрамо природу и њене суптилне промене. Зато је хаику поезија садашњег тренутка, а њена лепота

проистиче из чистоте, једноставности и изворности којима се свима блиске и познате ствари и појаве, природа и човек као њен део, виде и доживљавају на нови начин. Пажљиво посматрање онога што се догађа око нас, разоткрива чудесни смисао света природе и људског живота. Песник хаикуија запажа сваки покрет биљака, животиња и људи и у својој безграничној будистичкој љубави и самилости постаје близак инсекту, дрвећу, цвету, свему што бива и прође. При томе, хаику песник мора да уочи или наговести неку супротност између појава, чија пројекција и разрада у сложено, неразрешено и неразрешиво јединство од стране читаоца-дају поетској слици у седамнаест слогова прави смисао, оправдавају њено постојање. Ево једног сјајног примера песника по имену Кјораи, из златног доба хаику поезије, који потврђује поменуте принципе космичког заједништва природе и човека и свејединства постојања универзума: Непомичан се чини / а копа земљу / човек на њиви.

Други принцип хаику стваралаштва може се назвати искреношћу. То је искреност према себи, према природи, пред чудесношћу живота у најразличитијим формама и манифестацијама. Хаику песник није у првом плану, он не истиче своју субјективност, размишљање, мудровање или поучавање - више је пажљиви посматрач, него учесник збивања које описује. Хаику је став поверења према свету, прихватања његове сложености, хармоније и лепоте. При томе је животност хаикуа важнија од било какве форме или унапред задатог поетског канона или правила. Хаику је посвећен наизглед малим, а заправо великим темама и драмама људског живота. Хаику је више интуитиван, него апстрактан или интелектуалан. Зато је свако од нас потенцијални креатор и читалац хаикуа, у мери у којој је спреман да овој уметности приступи отворене душе и отвореног срца. Да схвати да је његов живот кратак, али и јединствен и непоновљив, као кратко тражење заклона пред летњим пљуском. И најмања ствар постаје велика ако јој се приђе довољно близу.

Трећи принцип хаику стваралаштва јесте једноставност. У најбољој зен-будистичкој традицији, дух хаику песника требало би да буде савршено миран и јасан, попут површине чистог планинског језера у којем се савршено огледа и месечева сенка и птица која га надлеће. Онај ко постигне овакав душевни мир и усредсређеност, спреман је да напише своје прве хаику стихове. Хаику није намењен само ретким и посвећеним, већ свима који су спремни да читају велику космичку књигу и да слушају симфонију природе и човека. За хаику песника, његови су стихови само пољубац песми живота.

За истинске поштоваоце и приврженике, хаику је много више од једне егзотичне песничке форме. Хаику је животни став, поглед на свет, поетска и животна мисија која пружа руке пријатељства, сарадње и љубави према сродним душама у читавом свету. Зато није чудо да се хаику покрет шири на различитим меридијанима, кроз нове песничке књиге, препеве, конкурсе, фестивале, интернет сајтове и форуме. Већ пуне 23 године афирмацији и популарности хаику поезије у нашој земљи и региону, али и њеном квалитету и уметничким донетима, снажно доприноси фестивал у Оџацима. Овогодишњи фестивал, најбројнији до сада, окупио је 192 учесника, тридесетак више у односу на прошлу годину. Они су конкурисали са својим песмама, а мањи број послао је и хаику циклус као сложенију стваралачку форму.

Ове године по лепоти и хармонији хаику израза издвојио се циклус под насловом Сусрет. У њему се на једноставан, а истовремено дирљив и искрен начин, бележи тренутак матурског сусрета у којем учесници препознају своје блиске другове из најлепшег, ђачког доба, у поплави успомена која се завршава једном скривеном сузом за младошћу која је заувек прошла. Трећенаграђени хаику кроз слику људи који излазе са станице док звиждук воза улази, звуком и сликом у исти мах подсећа на с на питање ко смо и куда идемо. Другонаграђени хаику персонификује дрво које се спрема на починак, указујући на универзални природни ритуал смираја и буђења и вечите обнове живота. Прва награда припада хаику песми која на маестралан начин дочарава суштину хаикуа: мистичност месечине, парадоксални приказ мокрих дечјих панталона и суве сенке, као и хумор и благост којом се поменуте супротности разрешавају и помирују у једној вишој перспективи и хармонији. Укратко, 23. фестивал хаику поезије у Оџацима још једном је оправдао своју мисију у служби уметности и повезивања људи спремних да на живот гледају из перспективе која показује да смо лепота може спасити свет.

Жељко Вучковић

НАГРАЂЕНИ И ПОХВАЉЕНИ

НАГРАЂЕНИ ЦИКЛУС

Борисав Трајковић, Сомбор

"СУСПРЕТ"

Матурски сусрет.
Поплава успомена
испуни ме свог.

*

Школско двориште.
Радознали погледи:
"Ко оно беше"?

*

С другом из клупе
дуго се гледамо-па
снажан загрљај.

*

Ах, ти сусрети!
Још би чувао њен лик
из ђачких дана.

*

Слику младића
потпуно прекри лик-тог
ћелавог дебелка.

*

За сваки сусрет
све више успомена.
И слике деце.

*

Све нас је мање.
И све дуже стојимо
У ставу: Мирно.

*

После поздрава
старица неприметно
обриса очи.

I НАГРАДА

Милијан Деспотовић, Пожега

Зимска месечина:
панталоне дечака мокре
а сенка сува.

II НАГРАДА

Александар Обровски, Нови Сад

Гомиле лишћа
око сваког стабла-дрво се
скинуло пред спавање.

III НАГРАДА

Boris Nazansky, Загреб

чекаоница
звиждук воза улази
људи излазе

П о х в а љ е н и у ч е с н и ц и

Едуард Тара, Румунија

Пламен пролази
од шибице до свеће -
Велики петак

Катарина Ђукић, Оџаци

Дивља јабука -
румене цветове
трње чува.

Драган Ј. Ристић, Ниш

не успављујеш ме
него разбуђујеш

славују, стани!

Зоран Додеровић, Нови Сад

Велики петак.
У посну трпезу стала
и једна суза.

Пролећна киша
поквасила страшил
ново одело.

Милица Илић Гачић, Ваљево

Звук хармонике
из дворишта. У колу
плотови стари.

Радослав Цудовић, Косјерић

КОШУЉЕ

Немо се грле,
Игром ветра и жице,
Дуги рукави.

Душан Мијајловић Адски, Ниш

Венац паприке
надживео све укућане -
кад би проговорио

Веселин Брновић, Подгорица

Зрио сунцокрет
сад не иде за сунцем -
ход му отежан.

Љубинка Тошић, Ужице

Те љубичице
берем – сад...себи сама
кораџи спори.

Чедо Ковачевић, Подгорица

Почиње трулеж
Далматинских борова
Венеџија тоне

MEKONFRATI

PP
DIOGEN pro kultura
<http://diogen.weebly.com>